

[Kjær Rasmussen.]

også omhandler. På linje med forslagsstillerne kunne også vi ønske os skrappe regler her. Det kan ikke være fornuftigt at fylde varerne med farve- og smagsstoffer i tilfælde, hvor der ingen egentlig berettigelse er herfor, og de foreslåede positivlister er vel også en smule bedre end de nu anvendte negativlister. Men problemet med den unødvendige tilsætning af farver og smagsstoffer eksisterer jo stadig væk, selv om man indfører positivlisterne. Jeg kunne godt tænke mig at høre, om forslagsstillerne har gjort sig nogle tanker vedrørende dette.

Vi kan som sagt være enige med forslagsstillerne om nødvendigheden af, at der nu gøres noget alvorligt ved levnedsmiddellovgivningen, og vi synes, at det her foreliggende forslag til folketingsbeslutning er et anvendeligt diskussionsgrundlag, men vi må naturligvis i dette som i så mange andre forhold advare imod at skrue forventningerne til en forbrugervenlig levnedsmiddellovgivning for højt op, for i dette som i så mange andre forhold vil de private profitinteresser blokere alt, hvad de overhovedet kan komme af sted med at blokere på disse områder.

Ordføreren for forslagsstillerne (Camre): Det har gennem længere tid stået klart, at den danske levnedsmiddellovgivning trængte til en gennemgribende fornyelse, og det er også givet, at det er et så omfattende område, at det er svært for et parti i opposition at fremlægge et fuldstændigt lovforslag på et sådant område. Det er grunden til, at vi har fremsat et forslag til folketingsbeslutning om at få lovgivningen revideret. Vi er taknemlige for de positive bemærkninger, der er faldet både fra ministerens side og fra ordførerne fra partierne. Jeg vil gerne kommentere nogle af disse bemærkninger nøjere og komme lidt nærmere ind på en del af vores baggrund for at fremsætte forslaget.

Det er givet, at det forhold, at levnedsmiddelindustrien i stigende grad overtager vor forsyning med fødevarer, nødvendiggør en lovgivning på dette område. Det er også væsentligt, at vi tager højde for den viden, som er blevet bibragt os om kostsammensætningens betydning for menneskenes

sundhed. Det er noget, som man naturligvis i høj grad hos myndighederne har opmærksomheden henledt på, men vi står ikke med en lovgivning, der kan klare problemerne. Der er et virvar af bestemmelser og myndigheder, og det er, som flere af ordførerne også har været inde på, næsten uoverskueligt for mange, specielt mindre virksomheder at klare sig med denne lovgivning. Det er vel oven i købet sådan, at en del af de allerstørste virksomheder i branchen ikke tør forlade sig på den danske lovgivning, men anvender en række særregler, som de selv har udarbejdet, ikke mindst på basis af den svenske.

Når indenrigsministeren derfor siger, at lovgivningen er væsentlig mere effektiv, end man får indtryk af ved at læse forslaget, så kan jeg ikke erklære mig enig. Indenrigsministeren burde måske snakke lidt mere med erhvervslivet om dette, så ville ministeren kunne få at vide, at der er varesendinger af danske varer, der opfylder den danske lovgivning, som kommer retur fra USA, og som derefter må sælges til foderproduktion, til bemel el. lign.

Det kan heller ikke være rigtigt her at fremhæve, at vi bør vente med at udforme en lovgivning, til vi har set, hvilke krav der måtte blive stillet på EEC-området. Jeg synes, at man skal være vældig forsigtig med at stole på, at disse udenlandske, specielt de tyske og engelske, regler er udtryk for en højere visdom. Vi er blevet belært om, at de positivlister, altså disse lister over tilladte tilsætningsstoffer, som man anvender i Tyskland, udmærker sig ved, at de stoffer, der her er tilladt, er IG Farbenprodukter, mens de stoffer, som er tilladt f. eks. i England, er ICI-produkter, og det siger i og for sig ikke så forfærdelig meget om sundhedsværdien.

Ministeren var inde på, at levnedsmiddel-instituttet sikrer os eller i hvert fald skal sikre os giffri levnedsmidler, og det er jo rigtigt, at det skal instituttet gøre. Folketingets forureningsudvalg var så sent som den 14. i denne måned ude at se på statens levnedsmiddelinstitut, og i det notat, vi fik udleveret, står der bl. a.:

„Man anslår, at hvert menneske i et land som vort årligt konsumerer ca. 1½ kg kemikalier, som ikke er normale bestanddele af levnedsmidler, og mængden